

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 29. února 2012 — Finanzamt Köln-Nord v. Wolfram Becker

(Věc C-104/12)

(2012/C 138/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt Köln-Nord

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Wolfram Becker

Předběžné otázky

1) Určuje se přímá a bezprostřední souvislost, kterou považuje judikatura Soudního dvora Evropské unie za relevantní při výkladu pojmu „pro účely jejich zdanitelných plnění“ ve smyslu čl. 17 odst. 2 písm. a) směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾,

— podle objektivního obsahu plnění přijatého osobou povinnou k dani (zde: činnost obhájce v trestním řízení směřující k tomu, aby nedošlo k odsouzení fyzické osoby) nebo

— podle skutečnosti rozhodné pro vznik přijatého plnění (zde: hospodářská činnost osoby povinné k dani, při které fyzická osoba údajně spáchala trestný čin)?

2) V případě, že relevantní je skutečnost rozhodná pro vznik přijatého plnění: Má osoba povinná k dani, která spolu se zaměstnancem objedná plnění, podle čl. 17 odst. 2 písm. a) směrnice 77/388/EHS, nárok na úplný nebo částečný odpočet daně na vstupu, a jaké požadavky na vystavení faktury existují při přijetí plnění několika příjemci podle čl. 22 odst. 3 písm. b) páté odrážky směrnice 77/388/EHS [ve znění směrnice 2001/115/ES]?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žaloba podaná dne 1. března 2012 — Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-114/12)

(2012/C 138/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, J. Samnadda, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Rady a zástupců vlád členských států scházejících se v Radě ve věci účasti Evropské unie a jejích členských států na jednáních o Úmluvě Rady Evropy o ochraně práv vysílacích organizací

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

První žalobní důvod: Porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 3 odst. 2 SFEU, jelikož Rada měla za to, že se jedná o věc sdílené pravomoci a zmocnila členské státy nebo jiný orgán než Komisi sjednáním dohody ve věci, která náleží do výlučné pravomoci. Budoucí úmluva Rady Evropy může ovlivnit nebo změnit rozsah působnosti směrnic EU týkajících se práv vysílacích organizací, jakož i směrnic EU týkajících se obecně duševního vlastnictví. Budoucí úmluva bude vycházet ze stávajícího *aquis* EU a nevyhnutelně povede k novelizaci směrnic EU, bude-li vysílacím organizacím poskytován v rámci Rady Evropy vyšší stupeň ochrany.

Druhý žalobní důvod: Porušení procesních předpisů a podmínek zmocnění pro sjednávání mezinárodních dohod Unii. Ke zmocněním pro sjednávání dohod unií má výlučnou pravomoc Rada (a nikoli Rada jednající společně s členskými státy).

Třetí žalobní důvod: Porušení pravidel hlasování v Radě. Přijetím napadeného rozhodnutí Rada porušila čl. 218 odst. 8, podle něhož Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Čtvrtý žalobní důvod: Porušení cílů zakládajících smluv a zásady loajální spolupráce. Rada jednající společně s členskými státy narušuje prestiž Unie a oslabuje institucionální rámec Unie.